

Nana Hauges prædiken påskedag

Taler

Nana Hauge
Sognepræst

Dato

20. april 2025

Sted

Hårslev og Padesø Kirker

Omstændigheder**Prædikentekster**

Salmernes Bog kapitel 118, vers 19-29
Paulus' Første Brev til Korintherne kapitel 5, vers 7-8
Markusevangeliet kapitel 16, vers 1-8

Salmer

Stat op, min sjæl, i morgengry
Krist stod op af døde
Den bitre død dig trængte
—
Påskeblomst! hvad vil du her
Skriv dig, Jesus, på mit hjerte
Min Jesus, lad mit hjerte få

1 Kristi død – det er netop det øjeblik i historien, hvor noget fuldstændigt utroligt skinner ind i vores verden udefra. (Formuleringen har jeg fra CS Lewis, Det er kristendom).

5 Det sluttede jeg med at sige i fredags.

Det ville jeg selvfølgelig ikke sige, hvis vi aldrig var kommet til påskedag. For ja – selvfølgelig er det stort, når en helt ofrer sig for sine. Større kærlighed har ingen end den, der sætter livet til for sine venner. Det kan alle skrive under på, også

10 mennesker, der ikke er kristne, er jeg ret sikker på.

Men at denne helt ved sin død og sit offer påtager sig al verdens synd – og bærer den og fjerner dens følgesvend: døden.

15 Det er utroligt.

Det er ikke desto mindre det, der bekræftes ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde påske-morgen.

20 Her viser Gud, at Jesus har ikke bare kæmpet med døden og synden. Han har også vundet over døden og synden. Han er herre over synd og død!

Og det hele afhænger deraf. Synden er ikke sonet og døden er ikke overvundet,
25 hvis ikke Kristus er opstået fra de døde. Ja, der er slet ingen kristendom, hvis det ikke virkelig skete.

Det skal ikke forstås symbolsk, eller i overført betydning eller andet – nej det skal forstås, som noget der virkelig skete og det er evangeliefortælleren faktisk
30 meget opsat på at vise.

Kvinderne der kommer til den tomme grav – det er ikke bare en god historie – nej det skete.

35 Kvinderne – de første vidner – er nævnt med navn – tidspunktet hvorpå de ankommer – de kommer tidligt, meget tidligt.

Vi fornemmer, at de forventer ikke at se graven tom, de har jo taget salve med til at salve den døde med.

40

De ser, at den store sten er væltet fra.

Der er en ung mand og vi får endda at vide, hvad tøj han har på: han er iklædt hvide klæder.

45

Han viser dem stedet, hvor Jesus lå – det er altså ikke den forkerte gravhule, de er kommet til – nej, det var der liget lå – og de ser nu med egne øjne, at liget er der ikke.

50 De får nu at vide, at Jesus fra Nazareth er opstanden, det er derfor liget ikke er der. Derfor er de naturligvis rystede og ude af sig selv, for det kan jo ikke lade sig gøre.

Det var ikke en forestilling nogen havde på den tid. Sjælens efterliv havde man
55 mange forestillinger om, men noget håb for et dødt legeme, var der ikke. Vage og dunkle forestillinger er der ganske vist få af i fx salmernes bog men ellers ikke.

Det var altså ikke noget, nogen havde ventet og nu blot skulle have bekræftet.
60 Det viser kvindernes reaktion. Da de kommer tilbage til disciplene, er der ingen

der tror dem, de må også først se den tomme grav med egne øjne, for at de kan tro. Men selv ikke da er der mange der tror. Nej der er skulde gå noget tid endnu før den skelsættende begivenhed rigtig havde grundfæstet sig.

65

Og hvor utroligt det end er – det er netop den tomme grav, fraværet af den døde krop – en konkret legemlig opstandelse -- det er det, der er kristendom.

Alt står og falder med det.

70

Kan de døde ej opstå – intet har vi at betyde, som Grundtvig skriver. Nej så skal vi bare visne og smuldre og blive til støv under jorden. Så er der ikke noget håb – og så er vi i øvrigt også stadig i vores synder, sådan som Paulus skriver i 1 korinterbrev – og det skriver han netop i anledning af at nogen blandt

75

korinterne siger, at der ikke er nogen opstandelse fra de døde

Men, siger Paulus:

Hvis der ikke findes nogen opstandelse fra de døde, er Kristus heller ikke

80

opstået; og videre: men er Kristus ikke opstået, er vores prædiken tom, og jeres tro er også tom.

Og kunne man tilføje – ikke bare det. Hvis der ikke er nogen opstandelse, hvis Kristus ikke opstod, hvis han bare var et menneske, en helt ganske vist, der

85

levede og døde også var det det – så var der heller ikke rigtig nogen trøst over døden. Så ville døden være for evigt. Så er den døde endegyldigt væk når han er død.

Jeg synes personligt ikke, at det er nogen trøst eller hjælp at sige, at den døde

90

lever videre i vores hjerter eller i vores minder. Det er jo ikke minderne jeg vil have, det er den døde selv.

I den norske forfatter Karl Ove Knausgaards nyeste roman Natskolen (en moderne Faust-myte) finder en samtale sted mellem romanens jeg og dennes

95

søn.

Den 4 årige søn er kommet til det øjeblik i sit liv, hvor det er gået op for ham at døden findes –

Skal vi alle sammen dø, spørger drengen og romanens jeg må da svare ja.
Hvorfor det? Det ved jeg ikke, men alt der lever skal dø, sådan er det bare, svarer hovedpersonen.

105 Men hvor længe skal jeg være død, spørger da drengen.

Det er for altid, må den der, som romanens hovedperson lever i en afkristnet verden svare.

110 Kommer jeg ikke tilbage? Nej, når vi dør er det for altid.

Kom nu går vi ud og børster tænder og sådan slutter samtalen.

115 Sådan må den slutte for – uden opstandelsen, uden den begivenhed, så er der ikke andet at sige til døden end at den er for altid.

Hvis det derimod er sandt, som Paulus og evangelierne siger – at Kristus er opstået fra de døde – som førstegrøden af alle, der skal opstå, ja så skal vi også opstå, når alt det gamle forsvinder, og Gud skaber en ny himmel og en ny jord.

120

Og der er grund til at tro, at der vil være ofret betydelig opmærksomhed på detaljer i opstandelsen, sådan tænker i hvert fald pigen Ruth i Marilynne Robinsons roman Housekeeping.

125 For når Jesus bekymrede sig om at genindsætte det ødelagte øre på den soldat, der kom for at arrestere ham og som Peter huggede øret af, hvordan vil han så ikke bekymre sig om vores døde legemer?

130 Det er et utroligt budskab, det ved vi godt – og selvfølgelig står det til troende. Vi kan ikke gøre andet end at forkynde det: Krist stod op af døde.

Glædelig påske.

Kilde

135 Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

140 **Tags**
Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet, Påskedag

URI
<https://www.dansketaler.dk/tale/nana-hauges-praediken-paskedag>

145

150

155

160

165

170

175